

Hit Élet

Szigliget

TEPLOSUNK BÚCSÚNAPJA

Csiha Kálmán

Szeressétek a templomot

Tudom, sok a gond és a baj,
és sokszor nagyon sok a bánat.
Mégis, mégis szeressétek,
szeressétek e drága házat:
szeressétek a templomot.

Sok értéktelen limlomot
elrabolt tőlünk ez az élet.
De légy áldott, hogy meghagyott
mi Istenünk, örökre Téged,
és meghagyta a templomot.

Szeressétek a templomot,
hol Ige szól és száll az ének,
s azoknak, kik el nem jöttek
mondjátok el: kik hisznek, élnek,
s Istenben bíznak szüntelen.

Mondjátok el: ki hűtelen,
ki hitetlenül gyenge, gyáva,
az Isten szent, nagy seregében
azokra nincs szükségünk máma,
csak arra, kiben hit lobog!

Igen, lehet, hogy nagy dolog
mindent egy lapra tenni fel,
de higgyétek: ha Isten szól,
hogy induljunk, hát menni kell
hősen, erősen, biztosan.

Lehet, hogy nem jönnek sokan,
de aki jön az itt ne féljen,
annak a szíven tűz lobogjon,
annak a lelke lángban égjen
és mondja el mindenkinek:

Van egy hely, ahol nincs hideg,
van egy hely, ahol láng lobog,
van egy hely, ahol béke van,
van egy hely, ahol szív dobog,
s szeretet árad szüntelen.

Ne jöjjön, aki hűtelen,
de jöjjön, akinek van hite,
jöjjön boldogan, biztosan,
jöjjön Istenhez el ide
az ősök drága templomába.

És tegyen hitet itten állva,
hogy vérrel, könnyel és imával
és mindenekkel harcra szállva
és szembe nézve a halállal
megőrzi ezt a templomot!

Sok értéktelen limlomot
elrabolt tőlünk ez az élet,
de meghagyta a templomot.
A templomot ne hagyjátok,
a templomot szeressétek!
Szeressétek a templomot!

Egyházi énekek az Avasi toronynál

2012. augusztus 16-án a Krakkói Egyházzenei Főiskola karnagy-, és orgonista hallgatói adtak egyházi énekekből előadást az Avasi romnál.

A Vox Mirabilis kórus bemutatkozásánál elmondták, hogy a fiatalokat „keresztény szív vezetői”, így a műsorukat is közös imádsággal kezdték. A tagok igazából orgonisták és karnagyok lesznek a képzés során, de szívesen osztják meg másokkal a hozzájuk is közel álló egyházi énekeket. A 20 fős kórus lengyel és európai énekeket választott a műsorba, az este során barokk, reneszánsz és újabb amerikai spirituális énekek is elhangzottak. Igazi meglepetés volt, amikor a kórus egyik tagja szaxofonnal kísérté társai előadását. Az énekkart Wieslaw Delimat vezeti.

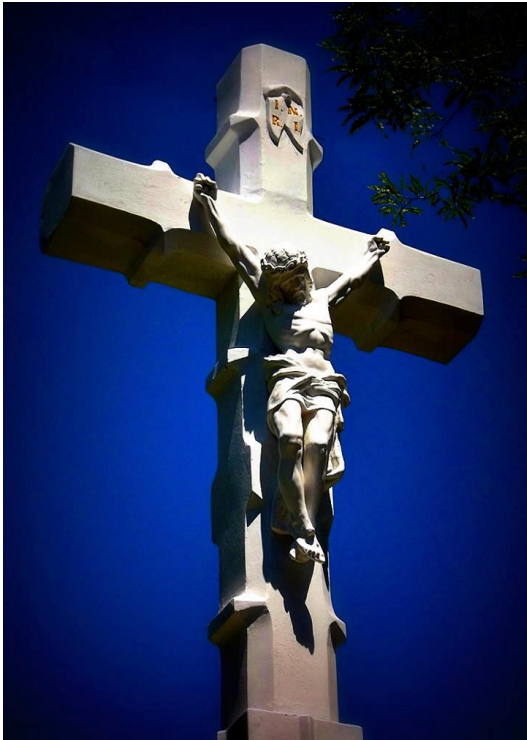
A kórusnak ez volt a második alkalom, hogy Magyarországon léphettek fel, előzőleg 2011-ben Liszt Ferenc Koronázási miséjének esztergomi bemutatóján szerepeltek. A mostani közel egy hetes magyarországi látogatás alatt Székesfehérváron és Veszprémben is előadták énekeiket. A szigligeti előadás napja egyrészt a pihenésé is volt, mert az Önkormányzat várlátogatással, strandolással vendégelte meg a községbe érkező fiatalokat.

Köszönjük a szép estét a Krakkói Főiskola hallgatóinak!

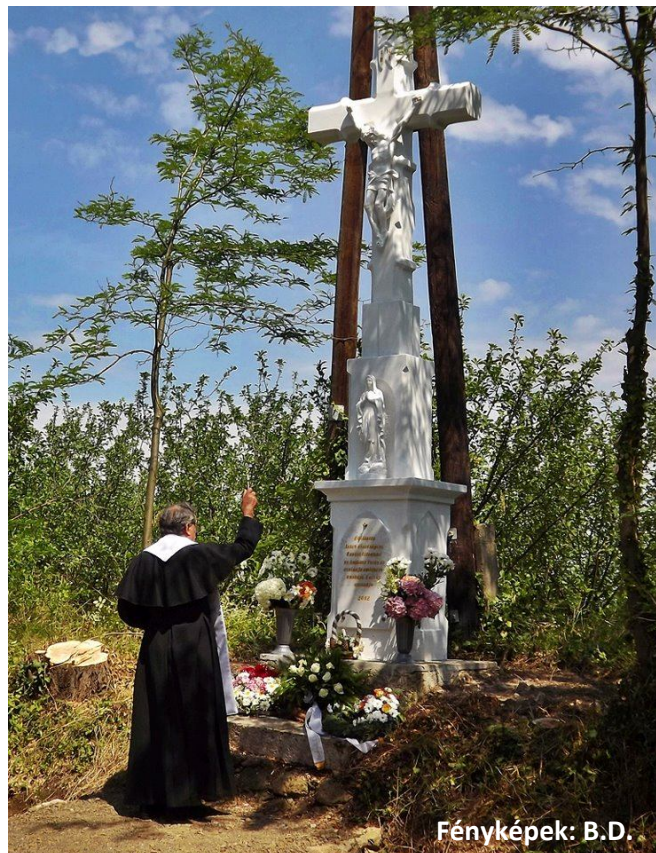
A Krakkói kórus Székesfehérváron – Forrás: FMH, Lovász Lilla

Megújult a legidősebb kereszt Szigligeten

2012. június 23-án újra felszentelték Szigliget valószínűleg legidősebb, még ma is álló keresztjét, amelyet nemrég újíttak fel.

A szigligetiek által csak "Fehér keresztnek" nevezett szobor elődje már valamikor az 1800-as évek elején állhatott, később az 1950-es években újíttotta fel Kovács Istvánné, és férje, akik az akkoriban a faluban működő Rózsafüzér Társulat vezetői voltak. A kereszt állapota azonban az idők során folyamatosan romlott, így elengedhetetlenné vált a javítása, amelyet Kovácsék unokája, Katalin rendelt meg. A megújult keresztet szombaton délelőtt avatták fel Balassa Balázs polgármester beszédével, majd a felszentelést Kovács Károly esperes végezte. Az ünnepség végén elhangzott, hogy a megszüpült szobor ápolása szintén családi kötelesség lesz, a jelen levő unokák rögtön jelezték, hogy szívesen vállalják a feladatot.

Fényképek: B.D.

Pilinszky János

Őszelő

Van valami az emberben, ami szembeúszik a természettel és az idő múlásával.

Amikor a természet hanyatlani kezd, s őszbe fordul a nyár: szobánk meghittebbé válik, s íróasztalunkon hívogatóbbá a lámpafény.

Rilkének nem volt igaza, amikor gyönyörű őszi versében azt írta: „akinek most sincs, sohase lesz háza”.

Ősszel még akinek nincs is, úgy érzi, van háza.

Szobája, ahol otthonra talál, lámpája, amelynek fényében végre valóban megnyugodhat.

Az ősz kétségtelenül szellemibb a nyárnál. Becsukjuk szobánk ajtaját, de ezzel semmit se rekesztünk ki belőle. Legfeljebb a természet „közvetlen támadását”. Tavasz és nyár: a természeté. De az ősz és a tél gazdagabb: az időtlen és határtalan mindenség, az univerzum évada.

Az ember kétségtelenül benne él a természetben. Otthona mégis valahol másutt van. Ahogy a tékozló fiú se atyja kertjébe vágyakozott vissza, hanem az atyai házba. Látszatra ez a kevesebb, a szűkebb, a zártabb, a lefokozottabb. Mint jelkép azonban túlmutat önmagán, ahogy a kör középpontja jelentősebb és meghatározóbb a kör bármelyik szeleténél, kiterjedésénél. Ősszel, amikor egy lámpás fénye elég ahhoz, hogy otthon érezzük magunkat – valójában az emberi sors, az emberi helyzet misztériumát éljük át. A természet elalszik – s mi fölédünk.

Látszatra leszűkül életünk; bezárkózunk. De ez a kiterjedés nélküli hely – ahol szobánk áll, és lámpásunk világít – a „kör középpontja”. Valódi helyünk. Mivel az ember, bár a természetben él, igazában a mindenség, az univerzum polgára.

Mi több, az idő természetes folyamán túl az öröklété: Isten meghívottja.

Valódi helye ezért jelképes.

Látszatra egyetlen kiterjedés nélküli pont

Valójában az öröklét időtlen tágassága.

Égessük lámpásunkat!

Sík Sándor - Őszelő

Rozsdabarna őszi lombok
Hulló pelyhe közt bolyongok
És a hullást hallgatom.
Rozsdabarna bú a fákon,
Barna bánat, őszi mákony
Édessége ajkamon.

Régi módon andalogni.
El-elnézek egy maroknyi
Késve nyíló kankalint.
Zördül lelke mély avarja,
Hogy az őszi szél fanyarja
Hívőseivel megsuhint.

És a zörge rőt avarból
Fölkacsint egy elcsavargó
Elmaradt arany sugár.
S fák közül egy ritka vendég.
El sem könnyezett növendék
Ifjú énem kandikál.

Nézem, nézem nedvesülő
Szemmel, mint egy ágon ülő
Szárnya libbentő rigót.
Csak a már-már rebbenőnek
Súgom el, hogy őszelőmnek
Ez legelső könnye volt.